

naar man tør haabe paa, at den bliver effektiv. Den finansielle Situation ser ikke saa forfærdelig lys ud. Hvis man kunde have Haab om, at Bestemmelsen blev virksom i den nærmeste Tid, kunde det meget forandre vor Stilling til Lovforslaget, idet man derigennem kunde faa den Nedskrivning paa Indkomst- og Formueskatteloven, som vi mener absolut paakræves. Men dette er der desværre ikke megen Udsigt til. Derfor er jeg glad ved den Bestemmelse, der er sat ind i den næste Paragraf, og som gaar ud paa, at Forslag om Revision skal forelægges i Finansaaret 1923—24. Baaede af Hensyn til den Skatteskala, der nu indføres for baaede Indkomst og Formue, og af Hensyn til de Fradragsregler, der indføres som svarende til det nuværende Prisniveau, vil jeg anse det for heldigt at optage en Revision til den Tid. Thi ingen har jo den fjerneste Anelse om, hvorledes hele Prisniveauet da ligger, eller hvorledes den finansielle Situation er til den Tid.

Jeg vil til Slutning kun gøre en lille Bemærkning i Anledning af nogle Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard). Det ærede Medlem var paa et Par Punkter mindre klar i sine Udtalelser, eller maaske det var mig, som ikke opfattede dem tilstrækkelig klart. Jeg havde en Følelse af, at det ærede Medlem i sin Omtale af den finansielle Tilstand og Tingenes Stilling dertil udtalte, hvad jeg fuldt kan underskrive, at Folketinget jo har den væsentligste Indflydelse paa Finanslovens Affattelse. Dette kan dog imidlertid ikke være saaledes at forstaa, at Landstinget ikke skulde kunne modsætte sig en Bevilling, der var opført paa den af Folketinget vedtagne Finanslov. Hvis jeg imidlertid forstod det ærede Medlem rigtigt — men maaske det ærede Medlem udtalte sig mindre klart, og det er derfor, jeg har faaet et galt Resultat — saa mente det ærede Medlem ogsaa, at Folketinget skulde have den overvejende Indflydelse paa Affattelsen af Skattelovene. Der tror jeg, det ærede Medlem kommer for langt. Jeg ved ikke rettere end, at naar vi i Landstinget vedtager Skattelove, maa vi staa til Ansvar for dem ude i Befolkningen, og hvis vi vælger den ene Beskatningsform fremfor den anden, maa vi staa til Ansvar derfor. Derfor kan jeg heller ikke være med til at fraskrive os den Ret, der følger med Pligten til at staa til Ansvar.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme saa hurtigt som muligt, men forventende, at det ærede Medlem, som talte først, vil foreslaa det henvist til et Udvalg.

Brandes: Jeg skal paa mit Partis Vegne erklære, at vi vilde være villige til at stemme for Forslaget, saaledes som det foreligger, uden Ændringer. Jeg antager, at den højtærede Finansminister vil paaskønne, at det radikale Venstre ogsaa ved denne Lejlighed indtager den meget velvillige og godmodige Stilling, som Partiet altid indtager overfor dette Ministerium. Noget anderledes ligger Forholdet, naar Forslaget nu, som det synes, skal henvises til Udvalg. Ikke fordi jeg mener, man skal forsøge at sinke denne Udvalgsbehandling — det vil jeg ikke være med til heller —, men fordi gennem Udvalgsbehandlingen dog nødvendigvis saadanne Bestræbelser, Ønsker og Ændringer kommer til at foreligge, som man enten bliver nødt til at tage Stilling til, eller som paavirker en til selv at foreslaa Ændringer. Jeg ved derfor ikke, om Udvalgsbehandlingen virkelig kan foregaa saa hurtigt, at man kan vedtage dette Lovforslag i Løbet af de to Dage, der endnu er tilbage af indeværende Finansaar. Jeg er gaaet ud fra, at Bestræbelser som de, der udfoldedes af mit Parti i Folketinget, ikke vilde kunne møde større Imødekommenhed i Landstinget, end de mødte i Folketinget, og at det derfor vil være nødvendigt nu at genoptage Diskussionen derom. Paa dette Grundlag vilde jeg altsaa mene, at det i og for sig var naturligt at vedtage Lovforslaget, som det foreligger.

Jeg kan imidlertid godt forstaa, at der fra konservativ Side gøres Indvendinger derimod. Jeg kunde endda forstaa, om det fra konservativ Side vilde blive forsøgt at indføre meget betydelige Ændringer i Lovforslaget, ja, jeg kan egentlig daarligt forstaa, at man ikke vil forsøge dette. Thi skønt jeg ikke her i det høje Landsting vil fremdrage en Række af Udtalelser, der er fremkommet fra det konservative Parti fra Skattelovens Forelæggelse indtil nu, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det konservative Folkepartis Stilling har været den, at den overvejende Indsats — hed det —, som det konservative Folkeparti vilde gøre overfor den nuværende Regering og den nuværende Politik, var den at iværksætte en Nedskrivning af de direkte Skatter til Fordel for de indirekte, at, om jeg saa maa sige, lægge hele den Skattebyrde, som man tog bort fra de direkte Skatter, over paa de indirekte. Dette er sagt mange Gange, og jeg tror ikke, jeg behøver at oplyse den ærede Formand for Partiet, Ordføreren for det konservative Folkeparti i Dag (Piper) om, at det er hans egne Ord, jeg citerer, at han endnu saa sent som i en Nytaars-